

det stik modsatte, nemlig: „Jeg vil altsaa hævde, at hvad selve Uddannelsen angaar, betyder Lovforslaget for største Parten af Sømændene ikke nogen væsentlig Skærpelse af Fordringerne“. Naar man samtidig husker paa, at vi ikke kan overse Situationen, da Tilrettelæggelsen af Fagene sker ved kongelig Anordning, og at vi altsaa er henviste til at høre efter, hvad den højtærede Minister siger, synes jeg ikke, Oplysningerne er lagte godt til Rette, naar Ministeren altsaa i Gaar har sagt det stik modsatte af, hvad han har sagt ved en tidligere Lejlighed.

Endelig kom den højtærede Minister ved Slutningen og for Resten ogsaa paa forskellige andre Punkter af sit Foredrag i Gaar ind paa politiske Spørgsmaal. Jeg ved ikke rigtig, om den højtærede Minister har villet være humoristisk ved den Lejlighed. Vi er jo ikke vant til noget saadant, ellers vilde jeg tro, at den højtærede Minister her ønskede at præsentere sig som Humorist. Ministeren har nemlig i Gaar sagt: Før nu ikke mere Spørgsmaalet om de smaa Hjem frem under denne Forhandling, og Ministeren erklærede samtidig, at han var villig til at finde Veje, der gik ud paa at lade Staten betale Gildet, saa at ikke de smaa Hjem økonomisk skulde lide noget ved de skærpede Krav. Det minder mig om det gamle Ord: Skidt med, hvad det koster, naar bare Tøsen morer sig. Naar der her fremsættes Krav, om hvilke en stor Del af dette Tings Medlemmer mener, at de er urimelige og upaa Krævede, vil Ministeren dog mene, at enten skal de unge betale, eller ogsaa maa Staten betale Gildet. Jeg kan ikke se, at det er fuldt forsvarligt at gøre denne Betragtning gældende. Jeg nærer meget stor Tvivl om, at den højtærede Ministers Kollega, Finansministeren, end sige Rigsdagen, vil gaa med til noget saadant. Men jeg vil tilføje, at det Tilbud, som den højtærede Minister har gjort om at lade Staten betale Gildet, heller ikke hjælper paa Sagen paa en saadan Maade, som Ministeren har tænkt, og ikke foranlediger, at vi kan holde op med at føre de smaa Hjem i Marken. Der er nemlig visse Personer, som ikke vil blive hjulpet ad den Vej. Der er imellem de unge Mennesker, der

rekruterer Navigatorstanden, en Mængde Folk, der ikke er Læseheste, for hvem det er en ren Vederstyggelighed at skulle læse, og som kun gaar til Kundskabs-erhvervelse, fordi det er nødvendigt for dem for at komme frem. Disse unge Mennesker kan maaske nok klare den Eksamen, de maa underkaste sig efter den nuværende Ordning, men deri ligger aldeles ikke, at de ogsaa vilde kunne gøre det, hvis Fordringerne skærpes. Og for dem er Sagen saaledes ingeniunde blot et økonomisk Spørgsmaal. Jeg tror tværtimod, at for dem, der kender til den Befolknings Stilling, fra hvem Navigatorstanden rekruterer, vil det være klart, at der i denne Befolkningsdel er en Mængde unge Mennesker, som ikke kan bekvemme sig til blot at forsøge paa at opfylde de Fordringer, der efter den fremtidige Ordning vil blive stillet til vordende Skibførere. Endvidere hjælper den Ordning, som Ministeren tilbød, ikke paa dem, jeg talte om i mit første Foredrag, nemlig dem, der dratter af som Følge af, at de gaar ud af Skolen til den mellemliggende Styrmandsfort og aldrig kommer tilbage. Her drejer det sig heller ikke om det økonomiske Forhold, men det drejer sig om den Magelighed eller, man kan kalde det, den Ubeslutsomhed, som ofte er i den menneskelige Natur, og som sikkert i mange Tilfælde vil føre med sig, at det unge Menneske, der er kommet ud at sejle i et halvt eller i et helt Aar og maaske er kommet over paa den anden Side af Jordkloden, bliver i Farten og ikke kan bekvemme sig til at gaa tilbage til Skolen.

Endelig taler Ministeren om Konservatisme. Den højtærede Minister udtaler — det staaer i Tidenden Sp. 1343 —, at konservative Anskuelser har faaet et fast Støttepunkt i Folketinget, og han sigtede her øjensynlig navnlig til Medlemmet fra Nyborg. Jeg føler mig derfor berettiget til at tage til Orde mod denne Udtalelse. Forholdet er nemlig, at det er mit Parti og mig, som overfor dette Lovforslag holder paa Grundloven. Dette er yderligere understreget stærkt bl. a. af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Vi holder paa Grundlovens Bestemmelse om Næringsfrihed, og det er os, der finder